

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil«

COM(2012) 596 final

(2013/C 271/09)

Ordfører: **Daniela RONDINELLI**

Kommissionen besluttede den 19. december 2012 under henvisning til artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil«

COM(2012) 596 final.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som vedtog sin udtalelse den 29. april 2013.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 490. plenarforsamling den 22.-23. maj 2013, mødet den 22. maj, følgende udtalelse med 122 stemmer for og 4 hverken for eller imod.

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 EØSU bekræfter og understreger, hvad det allerede har sagt i sin udtalelse ⁽¹⁾ om »Grønbog om onlinespil i det indre marked« ⁽²⁾ og beklager, at Kommissionen kun delvist har taget hensyn til konklusionerne heri. Især understreger det, at bekæmpelsen af ulovligt spil, som er den største etrussel på forbrugerbeskyttelsesområdet, ikke er det prioriterede mål med meddelelsen.

1.2 EØSU beder Kommissionen om at overveje at medtage skabelse af ny beskæftigelse og bevarelse af arbejdspladser i sektoren, kvaliteten heraf samt det tab af arbejdspladser, som kan blive følgen af onlinespil, blandt de prioriterede områder, hvor meddelelsen vil forsøge at finde en løsning.

1.3 Spil bidrager til at øge medlemsstaternes skatteindtægter. Finansieringen af gode formål via de nationale lotterier og spillehaller understøtter velgørende, sociale og sportslige aktiviteter, fremmer turismen og beskytter den kulturelle, kunstneriske og arkæologiske arv. EØSU mener, at ethvert tiltag på EU-plan inden for spillesektoren bør indgå i en europæisk social model, som giver borgerne mulighed for at finde adspredelse på en sund og afbalanceret måde.

1.4 EØSU er meget bekymret over de øvrige risici for folkesundheden, som onlinespil medfører. Hvad dette angår, gentager udvalget sin opfordring til Kommissionen om at iværksætte forskning og overvågning på hele EU's område af den afhængighed og de sygdomme, der er relateret til spil. Det opfordrer

medlemsstaterne til at bruge en del af afgifterne fra spil til at finansiere oplysningskampagner, forebyggende tiltag og terapeutisk behandling af ludomani.

1.5 EØSU tager positivt imod Kommissionens beslutning om at skabe et bedre administrativt samarbejde og udveksling af information, erfaring og god praksis mellem medlemsstater og reguleringsmyndigheder.

1.6 EØSU støtter Kommissionens mål om, at hver medlemsstat skal have sin egen reguleringsmyndighed, som skal have præcise beføjelser og sørge for et tæt samarbejde mellem de tilsvarende myndigheder i andre stater.

1.7 Udvalget anser det for absolut nødvendigt at finde en balance mellem en meget teknologisk og i sin natur grænseoverskridende sektor og de risici i henseende til den offentlige orden, socialordning, legalitet, gennemsigtighed og borgernes sundhed, der knytter sig dertil, ved hjælp af initiativer, der er mere bindende end Kommissionens foreslåede anbefalinger.

1.8 EØSU noterer, at det i dag ikke er tænkeligt at indføre en sektorspecifik EU-lovgivning i sektoren for onlinespil. Skønt udvalget støtter de initiativer, som Kommissionen foreslår om et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, går det ind for, at der på nogle områder med delt kompetence gøres en indsats med mere effektive retsinstrumenter, helst direktiver, for at beskytte forbrugerne og de svageste grupper og bekæmpe ulovlige operatører og hvidvaskning. På den måde ville der blive

⁽¹⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 85.

⁽²⁾ COM(2011) 128 final.

fastlagt en række mindstestandarder for forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne bør fortsat kunne fastlægge højere forbrugerbeskyttelsesstandarder på deres nationale marked, hvis de ønsker det, eller videreføre allerede gældende gunstigere bestemmelser ⁽³⁾.

Derfor opfordrer EØSU Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til under overholdelse af nærhedsprincippet at gøre en indsats på følgende områder:

- Beskyttelse af forbrugerne og borgernes sundhed og sikkerhed, især mindreårige og sårbare grupper
- Ansvarlig reklame
- Foranstaltninger til at modvirke aftalt spil inden for sporten
- Garanti for lovlighed og gennemsigtighed i onlinespil og en forpligtelse fra medlemsstaternes side til at indføre passende sanktioner, som i tilfælde af overtrædelse giver mulighed for at spærre, lukke, overtage eller nedlægge ulovlige websteder.

1.9 EØSU glæder sig over, at Kommissionen har lyttet til udvalgets anmodning om at udvide anvendelsesområdet for direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge til at omfatte alle former for spil ⁽⁴⁾.

1.10 EØSU glæder sig over, at Kommissionen vil undersøge de muligheder, der ligger i IMI ⁽⁵⁾ -forordningen, og håber, at dette vil tjene til at forbedre det administrative samarbejde mellem de nationale reguleringsmyndigheder og dataudvekslingen mellem de kompetente nationale og europæiske organer.

1.11 EØSU mener, at den vurdering, som Kommissionen vil foretage af mulighederne for udveksling af persondata mellem medlemsstaterne, er positiv, for så vidt som den vil give fælles adgang til den store mængde data, operatørerne registrerer, således at de kan samkøres med andre data og lette de kompetente myndigheders kontrol.

⁽³⁾ Se EUT C 24 af 28.1.2012, s. 85 (Konklusioner, punkt 1.3 og 1.6).

⁽⁴⁾ COM(2013) 45 final.

⁽⁵⁾ Informationssystemet for det indre marked.

1.12 EØSU anser det for afgørende, at medlemsstaterne i samråd med reguleringsmyndighederne iværksætter bevidstgørelses- og oplysningskampagner rettet mod forbrugerne for at styre efterspørgslen i retning af de lovlige onlinespil. Denne indsats bør suppleres med foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlige operatører samt offentliggørelse af sorte og/eller hvide lister opstillet af de nationale reguleringsmyndigheder for at give forbrugerne bedre mulighed for at skelne mellem godkendte og ulovlige websteder ved at placere den nationale reguleringsmyndigheds logo på de lovlige spils hjemmeside.

1.13 Af hensyn til forbrugerbeskyttelsen henstiller EØSU, at den software, som benyttes til onlinespil certificeres efter en fælles EU-minimumsstandard, som skal foretages af eksterne eksperter på basis af samme parametre og krav. Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at vedtage mindstekrav på EU-niveau til it-pladformer for onlinespil og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at beskytte spillernes data og kun tillade betalingsmidler, som giver de bedste garantier for, at transaktioner i forbindelse med onlinespil er sikre og sporebare.

1.14 EØSU anser det for meget positivt, at Kommissionen har taget initiativ til at nedsætte en ekspertgruppe på spilleområdet med henblik på udveksling af erfaringer og eksempler på god praksis vedrørende it-kriminalitet, da den – om end den kun er på begyndelsesstadiet – udgør et nyttigt instrument til indledning af et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne. EØSU håber, at den fra at være en uformel gruppe vil udvikle sig til en instans med klare beføjelser og opgaver.

1.15 EØSU er enig med Kommissionen i nødvendigheden af, at medlemsstaterne fremmer efteruddannelse af dommere og anklagere i spørgsmål vedrørende svig og hvidvaskning af penge på spilleområdet.

1.16 EØSU opfordrer Kommissionen til at foretage en ajourføring og revision af bestemmelserne på de indsatsområder, der er indkredset i meddelelsen. Den bør se nærmere på udviklingen mht. medlemsstaternes gennemførelse af bestemmelserne: hvad de har gennemført og hvordan; de opnåede resultater på nationalt plan.

1.17 EØSU opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen mandat til at deltage i forhandlingerne om og aktivt støtte forslaget om en international konvention om beskyttelse og fremme af den sportslige integritet. Europarådet vil danne rammen om disse forhandlinger.

2. Indledning

2.1 Meddelelsen kombinerer den nødvendige overholdelse af EU-lovgivningen om fri udveksling af tjenesteydelser med beskyttelsen af særlige grupper.

2.2 Anvendelsen af onlineværktøjer med direkte adgang til nettet har muliggjort en kraftig stigning i udbredelsen af onlinespil, som er i rivende vækst. I 2011 beløb de samlede indtægter fra onlinespil i de 27 EU-lande sig til 9,3 milliarder EUR, svarende til 10,9 % af det europæiske spillemarked, og det skønnes, at de vil stige til 13 milliarder EUR i 2015.

2.3 Via internettet er en EU-borger i sin bopælsstat eksponeret for og kan få adgang til ulovlige tjenester fra en eller flere operatører, som er godkendt i et andet medlemsland eller tredjeland. Denne situation, som har eksterritoriale og internationale træk, kan ikke tackles af den enkelte stat, men kræver en integreret indsats og et omfattende samarbejde. Som en garanti for forbrugerne og borgerne er det vigtigt at fastlægge en fælles definition af ulovligt spil. Det skal understreges, at udbydelse af ikke-godkendt spil i spillernes bopælsland eller udbydelse af spil uden den påkrævede nationale licens er ulovligt, hvad enten det udbydes af en operatør, som er etableret eller godkendt i et EU-land, eller af en operatør fra et tredjeland⁽⁶⁾. Også operatører, som ikke er underkastet nogen som helst kontrol eller regulering, er ulovlige.

2.4 For så vidt angår forskellen mellem »ikke-godkendt operatør« og »ulovlig operatør« henvises der til fodnote 15 i meddelelsen.

2.5 Det er positivt, at Kommissionen har nedsat en ekspertgruppe på spilleområdet for at udveksle erfaringer og praksis mellem medlemsstaterne, undersøge problemer, som skyldes ulovligt spil, indføre en specifik og ajourført efteruddannelse af dommere og anklagere, yde bedre forbrugeroplysning og øge det lovlige spilleudbud.

2.6 Disse tiltag udgør en nyttig indledende etape i bekæmpelsen af operatører, som handler ulovligt og giver næring til svig, kriminalitet og hvidvaskning af penge.

⁽⁶⁾ I det spanske formandskabs konklusioner af 11. maj 2010 – 9495/2010 fastslås det, at ulovligt onlinespil er spil, der udbydes uden licens eller uden at overholde det pågældende lands lovgivning, og derfor skal operatører af onlinespil overholde lovgivningen i det land, hvor de udbyder tjenester.

3. Resumé af Kommissionens dokument

3.1 Meddelelsen peger på de forskelligartede nationale reguleringsrammer og foreslår indkredsning af de vigtigste prioriterede områder, hvor der skal gøres en indsats på nationalt plan og EU-plan, foranstaltninger til samarbejde mellem medlemsstaterne med angivelse af mulige tiltag og henstillinger samt koordination og integration af medlemsstaternes forvaltning på området.

3.2 Det vigtigste mål er at sikre overensstemmelse mellem EU-lovgivningen og de nationale reguleringsrammer ved hjælp af direkte foranstaltninger og henstillinger til medlemsstaterne. Med henblik herpå vil Kommissionen:

- lette det administrative samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de nationale reguleringsmyndigheder på spilleområdet
- undersøge muligheder for at spærre ulovlige websteder
- fremme det lovlige spillemarked, bl.a. ved at indlede en dialog med tredjelande
- beskytte forbrugerne, navnlig mindreårige og sårbare grupper, bl.a. ved at afprøve redskaber, som giver mulighed for at kontrollere adgangen til internettet
- undersøge følgerne af spilleafhængighed på EU-plan
- vurdere markedsresultaterne for spilletjenester
- vedtage henstillinger om god praksis for forebyggelse og bekæmpelse af ulovlige væddemål.

3.3 Kommissionen mener, at det er i medlemsstaternes interesse at indføre en effektiv politik, som har til formål at bekæmpe svig og hvidvaskning af penge og beskytte sportens integritet mod aftalt spil, bl.a. gennem udveksling af erfaringer på området kriminalitet og datanetværk.

4. Bemærkninger

4.1 Overensstemmelse mellem nationale reguleringsrammer og EU-lovgivningen

4.1.1 EØSU vil først og fremmest give udtryk for sin store bekymring over den stigende udbredelse af onlinespil og den eksponentielle stigning i udbuddet af spil, som tiltrækker stadigt bredere befolkningsgrupper med alvorlige konsekvenser for husstandenes indkomst. Det er derfor nødvendigt at dæmme effektivt op for de forskellige former for reklamer, især på tv, online og i transportmidler.

4.1.2 Udbud og anvendelse af grænseoverskridende spilletjenester er en økonomisk aktivitet, som er omfattet af den fri bevægelighed i det indre marked (artikel 56 i TEUF). Dog giver artikel 52, stk. 1, i TEUF mulighed for at begrænse den fri udveksling af tjenesteydelser (som er garanteret af artikel 56) af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

4.1.3 EØSU minder om, at medlemsstaterne har den primære kompetence til at tilrettelægge og regulere spilletjenester på deres territorium. Spil er en aktivitet, som er potentielt meget farlig for forbrugerne, og som ligeledes kan tjene kriminelle formål såsom hvidvaskning, hvis den ikke reguleres ordentligt, eller hvis reguleringen ikke håndhæves strengt. På denne baggrund gør forskellene mellem de nationale reguleringsrammer det for indeværende ikke muligt at indføre en EU-lovgivning om onlinespil, skønt spilletjenester er omfattet af den fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF (7). Skønt EØSU støtter de initiativer, som Kommissionen foreslår, især om et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, går det ind for, at der på nogle områder (jf. punkt 1.8) gøres en indsats med mere effektive retsinstrumenter, helst direktiver, for at beskytte forbrugerne og de svageste grupper og bekæmpe ulovlige operatører samt hvidvaskning.

4.1.4 I henhold til den omfattende retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol kan restriktioner for spillevirksomhed være begrundet i tvingende almene hensyn, såsom beskyttelse af forbrugerne, forebyggelse af bedrageri og fjernelse af incitamenter for borgerne til overdrevent forbrug i tilknytning til spillevirksomhed (8). Medlemsstaterne kan begrænse udbuddet af alle eller visse typer onlinespilletjenester på tværs af grænser, fordi de ønsker at gennemføre de målsætninger i offentlighedens interesse, der ligger til grund for deres politik for beskyttelse på spilleområdet (9).

(7) Dom af 19.7.2012, sag C-470/11, SIA Garkalns, ikke offentliggjort, punkt 24; dom af 8.9.2010, sag C-316/07, sag C-358/07 – C-360/07, sag C-409/07 og sag C-410/07, Stoß m.fl.

(8) Dom af 19.7.2012, sag C-470/11, SIA Garkalns cit., punkt 39; dom af 8.9.2010, sag C-46/08, Carmen Media Group, punkt 55.

(9) Sag C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol og C-6/01, Anomar.

4.1.5 Spilletjenester er ikke omfattet af en ensartet regulering i EU, og de nationale lovgivninger er væsentligt forskellige på grund af kulturelle, sociale og historiske forhold i hvert enkelt land. Nogle lande forbyder onlinespil, andre tillader kun nogle spil, mens andre igen har en monopolordning, som forvaltes af en offentlig operatør eller en privat operatør med eneret. I mangel af ajourførte data om de forskellige nationale situationer (10) beder EØSU Kommissionen om at foretage en kortlægning (*mapping exercise*) af forholdene i medlemsstaterne.

4.1.6 Som afklaret af Domstolens retspraksis kan de medlemsstater, der vælger en kontrolleret liberalisering af sektoren, helt legitimt indføre en koncessionsordning – med forudgående administrativ tilladelse – som skal bygge på kriterier, der er objektive og gennemsigtige og ikke er udtryk for forskelsbehandling begrundet i nationalitet (11).

4.1.7 I onlinespil er der ikke nogen direkte forbindelse mellem forbrugeren og operatøren, hvilket øger risikoen for svig fra operatørernes side til skade for forbrugerne (12). Udbuddet af ulovlige og dermed ukontrollerede spil er en alvorlig trussel for forbrugerne. Følgelig er det først og fremmest medlemsstaternes omhyggelige gennemførelse af foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlige operatører, som kan garantere og på bedste vis beskytte forbrugerne.

4.1.8 Medlemsstaterne kan frit fastsætte målene for deres politik på spilleområdet og definere beskyttelsesniveauet. De restriktioner, som de indfører, skal dog opfylde betingelserne i Domstolens retspraksis og være rimelige, ikke-diskriminerende samt være et led i en politik, som gennemføres systematisk og konsekvent.

4.1.9 Da medlemsstaterne har afvigende lovgivninger, og da EU-regulering af onlinespil hidtil ikke har været mulig, er der behov for en tilnærmelse af lovgivningerne og for at hjælpe medlemsstaterne med at håndhæve de eksisterende regler for at sikre større retssikkerhed med hensyn til beskyttelse af forbrugerne, de mindreårige og svage grupper, reklamevirksomhed og bekæmpelse af hvidvaskning. Medlemsstaterne bør deltage i udvekslingen af god praksis for bekæmpelse af ulovlige operatører.

(10) Undersøgelse af spil i det indre marked gennemført af det schweiziske institut inden for komparativ ret (2006) http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/gambling/study1_en.pdf

(11) Dom af 24.1.2013, forenede sager C-186/11 og C-209/11, Stanleybet International Ltd m.fl., punkt 47.

(12) Dom af 8. september 2009, sag C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional m.fl.

4.1.10 Ifølge nærhedsprincippet bør EU kun handle, hvis en indsats på EU-plan kan give et bedre resultat og tilføre medlemsstaternes reguleringssystemer en merværdi. I betragtning af sektorens særtræk og de ændringer, der følger med anvendelsen af internettet, mener EØSU, at EU's indsats på dette område bør udmøntes i et varigt samarbejde mellem medlemsstaterne og fremme af god praksis i bekæmpelsen af ulovlige operatører - en kamp, som kræver en tværnational indsats.

4.2 Administrativt samarbejde og håndhævelse af lovgivningen

4.2.1 EU skal forbedre tilsynet, det administrative samarbejde og håndhævelsen af lovgivningen om onlinespil, og medlemsstaterne er nødt til at samarbejde for at nå dette resultat.

4.2.2 For at gøre tilsynet lettere er det vigtigt, at de persondata, som registreres af operatørerne, stilles til rådighed og udveksles under overholdelse af reglerne om persondatabeskyttelse. Det administrative samarbejde mellem landene skal fremmes med udveksling af generel information og brugen af bedste praksis, så viden og erfaringer i højere grad deles, og der dermed skabes tillid og en følelse af fælles interesse.

4.2.3 National certificering af internetplatforme, der udbyder onlinespil, sikrer, at der føres tilsyn med spillemarkedet. Det er vigtigt at etablere et udbygget samarbejde mellem medlemsstaterne, og at der i hver medlemsstat oprettes en reguleringsmyndighed for onlinespil med entydige kompetencer, der garanterer tæt koordinering på EU-niveau.

4.2.4 Der skal ses på, om de nationale politikker er i overensstemmelse med EU-lovgivningen og -retspraksis og på, om licensordningerne er gennemsigtige og ikke indebærer forskelsbehandling. Hvis dette ikke er tilfældet, skal der indledes overtrædelsesprocedurer.

4.2.5 Efter EØSU's opfattelse har de forebyggende og afværgende foranstaltninger, som medlemsstaterne hidtil har iværksat for at bekæmpe onlinespil udbudt af operatører uden licens, dvs. ulovlige operatører, ikke været tilstrækkelige til at dæmme op for problemet. Udvalget foreslår derfor, at der fastlægges en national reguleringsramme med principper, som garanterer, at webstederne er lovlige og gennemsigtige, og bestemmelser om, at ulovlige websteder opføres på en »sort liste«, mens websteder, der er godkendt i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, opføres på en »hvid liste«, at ulovlige websteder spærres, lukkes, overtages og nedlægges⁽¹³⁾, at

betalingen til og fra disse websteder blokeres, samt at markedsføring af og reklame for ulovlige spil forbydes.

4.3 Forbrugere

4.3.1 EØSU beklager, at der i Kommissionens meddelelse ikke følges op på udvalgets henstilling til Kommissionen og medlemsstaterne om skrappe foranstaltninger for effektivt at bekæmpe ulovlige operatører, som udgør den største fare for forbrugerne. Det opfordrer derfor til, at der så hurtigt som muligt gennemføres effektive foranstaltninger, der udmønter god praksis inden for forebyggelse og bekæmpelse af ulovlige spil.

4.3.2 Kommissionen har planer om at vedtage en henstilling om forbrugerbeskyttelse og ansvarlige reklamer på spilleområdet i 2013 og peger på fire områder, hvor der skal sættes ind: forbrugerne skal trækkes væk fra tilbud, som ikke er omfattet af regulering, og som potentielt er skadelige; mindreårige skal beskyttes mod adgang til webstederne; andre sårbare grupper skal beskyttes, og spillerelaterede sygdomme skal forebygges. EØSU opfordrer Kommissionen til i ovennævnte henstilling at medtage eksempler på god praksis for bekæmpelse og forebyggelse af ulovlige spil på grundlag af evalueringer i de enkelte medlemsstater af, hvilke typer spil der er mest skadelige for forbrugerne.

4.3.3 EØSU hilser det velkommen, at der i meddelelsen er fokus på forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af svage befolkningsgrupper mod bl.a. reklamer og ludomani. I den forbindelse er der behov for at gennemføre foranstaltninger, der sikrer et højt beskyttelsesniveau, og de instrumenter, der nævnes i meddelelsen, er efter udvalgets mening alt for vage, hvorfor det tilrådes vedtagelse af skrappe forholdsregler. Udbuddet af ulovlige spil, der i sagens natur ikke er til at kontrollere og udgør en risiko, er den største trussel mod forbrugerne, og kræver, at der i hver enkelt medlemsstat træffes robuste foranstaltninger for at bekæmpe de ulovlige operatører, som ikke overholder den nationale lovgivning, der er den vigtigste og bedste garanti for beskyttelse af forbrugerne.

4.3.4 Det grundlæggende mål med Kommissionens tiltag bør være at garantere, at medlemsstaterne bruger deres fulde kompetencer og fuldt ud tager ansvar for, at der overalt i EU etableres lovrammer gældende for alle operatører, der er godkendt til at levere denne type tjenester, så spilleproblemer forebygges, og der indføres aldersgrænser for, hvornår man kan deltage i spil, samt forbud mod spil på kredit for de farligste former for spil og væddemål (onlinekasino, spread betting og betting exchange) og mod reklamer rettet mod mindreårige og svage befolkningsgrupper.

⁽¹³⁾ COM(2010) 673 final af 22. november 2010, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU.

4.3.5 EØSU henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne, at de inden for deres kompetenceområder træffer effektive og skrappe forholdsregler mod ulovlige spiltilbud. Det henstiller, at medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger som en sortliste og spærre ulovlige websteder, sørger for sikre og sporbare betalingsmetoder, etablerer foranstaltninger, der kan blokere for finansielle transaktioner, og indfører et absolut forbud mod ulovlige reklamer. I den forbindelse skal det understreges, at effektiviteten af disse foranstaltninger i høj grad afhænger af, at de er en del af en fælles indsats, således at virkningen i forhold til ulovlige operatører forstærkes.

4.3.6 I hver medlemsstat bør der etableres en reguleringsmyndighed med specifikke kompetencer til at føre tilsyn med og sikre, at EU- og nationale bestemmelser om forbrugerbeskyttelse og bekæmpelse af ulovlige spil gennemføres. Uden nationale reguleringsmyndigheder vil effektiv koordinering og administrativt samarbejde ikke være muligt. Medlemsstaterne bør sørge for, at dette kan lade sig gøre under deres reguleringsordninger, som er etableret ud fra de særlige nationale forhold og national lovgivning. EØSU håber, at medlemsstaterne vil give deres reguleringsmyndigheder til opgave at fastlægge betingelser for udstedelsen af godkendelser på det marked, de regulerer.

4.3.7 Forbrugerne i EU bør sættes i stand til i hver enkelt medlemsstat at skelne ulovlige websteder fra lovlige websteder, bl.a. for at kunne klage. Med henblik derpå anbefaler EØSU, at medlemsstaterne gør det obligatorisk, at operatører, der er godkendt til at udbyde onlinespil, på deres websted tydeligt og permanent angiver deres godkendelsesnummer og et mærke udstedt af de nationale reguleringsmyndigheder, som viser, at de har licens i den pågældende medlemsstat.

4.3.8 EØSU henstiller, at de retlige garantier om beskyttelse af mindreårige bliver så vidtrækkende som muligt med værktøjer, der gør alderskontrol mulig og sikrer, at operatørerne foretager en effektiv kontrol. Forældre bør oplyses om risiciene forbundet med brug af internettet og om softwarefiltrering i hjemmet. Der bør indføres garantier, som beskytter svagere grupper, der tilbringer meget tid i hjemmet: pensionister, hjemmegående og arbejdsløse.

4.3.9 Den igangværende krise får stadig flere til at forsøge sig med onlinespil i blind tro på, at de kan løse deres økonomiske problemer med letvundne penge, men følgen kan blive store psykologiske problemer i form af afhængighed og tvangshandlinger. For at bekæmpe disse sygdomme anbefaler EØSU, at en del af afgifterne fra spil går til oplysningskampagner, forebyggende tiltag og terapeutisk behandling af ludomani.

4.3.10 Selv om udvalget hellere havde set et skrappere og mere bindende instrument, er udvalget positiv over for Kommissionens planer om en henstilling om ansvarlige reklamer på spilleområdet, som skal supplere direktivet om urimelig handelspraksis og har til formål at sikre forbrugerne korrekt information. EØSU understreger, at tiltagene på dette område bl.a. bør omfatte foranstaltninger mod ulovlige operatører såsom forbud mod reklame fra operatører, som ikke har en licens udstedt af de nationale reguleringsmyndigheder i det land, hvor forbrugeren bor.

4.3.11 Der skal findes den rigtige balance mellem behovet for en kontrolleret udbredelse af godkendte spil, så lovlige spillemuligheder gøres attraktive for borgerne, og behovet for at begrænse afhængigheden af disse spil mest muligt.

4.3.12 Reklamerne bør være mere ansvarlige og regulerede først og fremmest for at beskytte mindreårige. Dette skyldes ikke kun, at de er yderst skadelige for især den mentale sundhed, men også at de skaber et forvrænget og falsk billede, der giver borgerne det indtryk, at det er »normalt« at spille på nettet, hvorved de sanktionerer en social adfærd, som ikke er sund.

4.3.13 EØSU bemærker, at der trods Alice Rap-projektet⁽¹⁴⁾ stadig ikke findes pålidelige data om de mange forskellige spilrelaterede sygdomme, og hvor udbredte de er. Det understreger, at der er behov for løbende og konstant at overvåge problemet med afhængighed og de dermed forbundne sygdomme for at indsamle de oplysninger, der skal til, for at lovgiverne i medlemsstaterne og på EU-niveau kan gennemføre effektive foranstaltninger rettet mod at bekæmpe og forebygge dette problem.

4.4 Forebyggelse af svig og hvidvaskning af penge

4.4.1 Problemerne forbundet med at genkende dem, som spiller online og taber eller vinder stort og derfor kan være et dække for hvidvaskning af penge, skal løses ved hjælp af forudgående identifikation af de pågældende og oprettelse af en særlig spillekonto for hver spiller.

4.4.2 Identitetstyveri er et udbredt problem, der ikke blot forekommer inden for onlinespil, men alle steder hvor data behandles eller udveksles på internettet og elektronisk.

⁽¹⁴⁾ Addiction and Lifestyles in Contemporary Europe, Reframing Addictions Project.

4.4.3 Der skal være skrappe regler for certificeringen af generatorer for tilfældige tal (*Random Number Generator*), så princippet om ikke-forudsigelighed efterleveres, og der samtidig er sikkerhed for, at den handling, der verificeres, er den eneste mulige, og manipulation er umulig. På den måde vil spilleren være beskyttet, og de regler for gevinster, som medlemsstaterne har fastlagt, vil blive overholdt.

4.4.4 For at øge sikkerheden ved den software, som benyttes til onlinespil, stilles der forslag om fælles minimumsstandarder for EU-certificering, der skal foretages af eksterne eksperter på basis af samme parametre og standarder, hvilket bl.a. skal bruges til at identificere og hindre ulovlige spil med oprindelse uden for EU.

4.4.5 Identifikation af IP-adresser (*Internet Protocol Address*) kunne være en af metoderne til at beskytte adgangen til spil. Således er det teknisk muligt at blokere for adgangen til et spil, der benytter en IP-adresse i et andet land.

4.4.6 Eftersom onlinespil er et nemt mål for hvidvaskning af penge og svig, ville det være hensigtsmæssigt, hvis den store mængde data, som registreres hos operatørerne, kunne stilles til rådighed for de retshåndhævende myndigheder. Disse data ville således kunne samkøres med andre data, og det ville blive lettere at foretage kontroller.

4.5 Sport og aftalt spil

4.5.1 Aftalt spil i forbindelse med væddemål er en særlig form for svig, som hverken sportsorganisationer, fans, brugere eller operatører af lovlige spil har nogen interesse i.

4.5.2 Kommissionen er enig i EØSU's forslag om, at der er behov for at udforme en ramme for koordinering af alle de involverede parterers indsats, så der findes en samlet løsning på problemet, og ressourcerne ikke går til dobbeltarbejde. Kommissionen understreger også, at der er behov for større samarbejde mellem væddemålsoperatørerne, sportsorganisationer og kompetente myndigheder, herunder de nationale og internationale reguleringsmyndigheder på spilleområdet.

4.5.3 EØSU genfremsætter forslaget om etablering af et system, hvorunder der ikke blot kan foretages indberetning om mistænkelige forhold i forbindelse med et bestemt sportsarrangement, men hvor der tillige kan træffes forebyggende, oplysende og håndhævende foranstaltninger for effektivt at bekæmpe problemet.

4.5.4 EØSU bifalder Kommissionens initiativ om senest i 2014 at vedtage en henstilling om bedste praksis ved forebyggelse og bekæmpelse af aftalt spil i forbindelse med væddemål, selv om det ikke mener, at en henstilling er et tilstrækkeligt effektivt lovgivningsinstrument. Aftalt spil er en krænkelse af princippet om retfærdighed i sportskonkurrencer og en lovovertrædelse i alle medlemsstater, men alligevel ses der en stigning i illegale eller mistænkelige aktiviteter på dette område. Medlemsstaternes og EU's instrumenter, kompetencer og ressourcer må derfor kombineres, så der kan sættes hårdere ind over for aftalt spil.

4.5.5 EØSU opfordrer de medlemsstater, som ikke allerede har gjort det, til at betragte korrupsion inden for sport, aftalt spil og manipulation af sportsresultater som en strafbar lovovertrædelse, og henstiller til Kommissionen, at den når til enighed med medlemsstaterne om en fælles definition af disse strafferetlige overtrædelser.

Bruxelles, den 22. maj 2013

Henri MALOSSE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg